

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 4C/250/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614208279
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Bajlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614208279.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Zuzanou Bajlovou v právnej veci navrhovateľa: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., Bajkalská 30, Bratislava, IČO: 31 335 004, adresa na doručovanie písomností: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., Bajkalská 30, P.O. BOX 48, Bratislava proti odporcom: 1./ L. R., C.. XX. XX. XXXX, bytom T. M. XXX, štátny občan SR, 2./ U. R., C.. XX. XX. XXXX, bytom T. M.S. XXX, štátny občan SR, v konaní o zaplatenie 14.094,39 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Súd p o v o ľ u j e odporcom 1./ a 2./ splácať navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 14.094,39 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12.881,03 eur od 03. 06. 2014 do zaplatenia, povinnosť na zaplatenie ktorej bola odporcom 1./, 2./ uložená rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/250/2014-46 zo dňa 18. 12. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 10Co/185/2015-67 zo dňa 30. 09. 2015 a to v 100 eur mesačných splátkach, počnúc od 01. 10. 2016 v 150 eur mesačných splátkach a počnúc od 01. 01. 2017 v 180 eur mesačných splátkach, vždy do každého 15. dňa toho ktorého mesiaca, pričom prvá splátka je splatná právoplatnosťou tohto rozsudku a nezaplatením čo i len jednej splátky sa stane splatný celý dlh.

Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

O trovách konania b u d e rozhodnuté samostatným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajší súd dňa 29. 09. 2014 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcov 1./, 2./ zaplatiť mu spoločne a nerozdielne 14.094,39 eur spolu so 6,49 % ročným úrokom za úver zo sumy 12.881,03 eur od 03. 06. 2014 do zaplatenia, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 14.094,39 eur od 03. 06. 2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX bola s odporcami 1./, 2./ uzatvorená Zmluva o medziúvere č. XXXXXXXX X XX a stavebnom úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa 13. 10. 2009, ktorou poskytol navrhovateľ odporcom mimoriadny medziúver vo výške 14.500 eur. Odporcovia sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru 6,49 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 78,42 eur a do nasporenia cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 31,90 eur. Po pridelení cieľovej sumy Zmluvy o stavebnom sporení sa odporcovia 1./, 2./ zaviazali splácať stavebný úver vrátane úroku vo výške 4,70 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 110,32 eur. Odporcovia 1./, 2./ si porušili svoje zmluvné povinnosti, preto navrhovateľ listom zo dňa 26. 05. 2014 odstúpil od úverovej zmluvy. Dižná suma ku dňu odstúpenia od zmluvy vo výške 14.080,46 eur pozostáva z istiny 12.881,03 eur, z nezaplatených úrokov za úver a z nezaplatených poplatkov ku dňu odstúpenia od zmluvy v celkovej výške 1.199,43 eur.

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 4C/250/2014-46 zo dňa 18. 12. 2014 uložil odporcom 1./, 2./ zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne 14.094,39 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12.881,03 eur od

03. 06. 2014 do zaplataenia, ktorú sumu súd povolil odporcom 1./ a 2./ splácať v 350 eur mesačných splátkach, vždy do každého 15. dňa toho ktorého mesiaca na účet navrhovateľa, pričom prvá splátka je splatná právoplatnosťou tohto rozsudku a nezaplatením čo i len jednej splátky sa stane splatný celý dlh. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 845,50 eur, ktoré uložil odporcom 1./, 2./ zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne, ktoré trovy konania povolil súd odporcom 1./, 2./ splácať v 80 eur mesačných splátkach pod hrozbou straty výhody splátok.

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 10Co/185/2015-67 zo dňa 30. 09. 2015 rozsudok okresného súdu rozsudok vo výroku o zmietnutí žaloby vo zvyšnej časti, vo výroku o náhrade trov konania a v časti výroku o uložení povinnosti odporcom zaplatiť sumu 14.094,39 eur s príslušenstvom týkajúce sa povolenia splátok zrušil a vec v rozsahu zrušenia vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie s tým, že rozsudok okresného súdu nedotknutý vo výroku o uložení povinnosti odporcom zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne 14.094,39 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12.881 eur od 03. 06. 2014 do zaplataenia. Ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu pri zamietnutí návrhu vo zvyšku/zvyšnej časti je potrebné v odôvodnení konkrétne vymedziť ktorým častiam uplatňovaného nároku nebolo vyhovené. Nedôslednosť odôvodnenia možno konštatovať aj v otázke povolenia splátok. Povolenie splátok vo výške 350 eur, k čomu treba ešte pripočítať 85 eur z titulu splátok náhrady trov konania pôsobí čisto formálne. Úlohou okresného súdu v „novom“ rozhodnutí bude minimálne v rozsahu vyššie uvedeného vymedziť východiská, úvahy a závery v jednotlivých rozhodujúcich otázkach súdnej veci; samozrejme, pri zohľadnení časti rozhodnutia, ktoré už nadobudlo právoplatnosť.

Súd podľa ust. 101 ods. 2 Obč. súd. por. konal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti.

Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 23. 11. 2015 navrhovateľ uviedol, že v prípade, ak by porušenie povinnosti dlžníka, v dôsledku ktorého navrhovateľ od zmluvy odstúpil, zanikol veriteľov nárok na zaplataenie úrokov za úver, dlžník by prakticky porušením povinnosti získal pre neho výhodnejšie postavenie, nakoľko by sa „zbavil“ povinnosti plniť zmluvne dohodnuté plnenie. Podľa názoru navrhovateľa akékoľvek konanie, ktoré porušuje povinnosť a spôsobuje tým výhodu v rozpore s dobrými mravmi a toto konanie takým bez pochyby je, je v rozpore s účelom právnych predpisov vzťahujúcich sa na daný právny vzťah. V článku VII bod 6 úverovej zmluvy z ktorej právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcami vznikol bolo dohodnuté, že odstúpením od zmluvy nezaniká právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do úplného zaplataenia dlhu. V prípade, ak by súd túto zmluvnú podmienku skúmal z hľadiska jej neprijateľnosti, si navrhovateľ dovoľuje poukázať na samotnú definíciu neprijateľnej zmluvnej podmienky uvedenej v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ nepochybuje o tom, že dojednanie, podľa ktorého môže navrhovateľ aj po odstúpení od zmluvy požadovať zmluvne dohodnuté úroky za úver až do úplného zaplataenia dlhu je vyjadrené dostatočne určito, jasne a zrozumiteľne. Z pohľadu § 497 Obchodného zákonníka je dohodnutý úrok (hlavný predmet plnenia) cenou za poskytnuté finančné prostriedky a možnosť užívať ich a disponovať nimi. Odporcovia stále požičané úverové prostriedky nevrátili, t.j. majú možnosť ich užívať. Ak je úrok cena za užívanie finančných prostriedkov, nie je dôvod, prečo by navrhovateľ nemal mať nárok na zaplataenie úroku z finančných prostriedkov, ktoré navrhovateľovi stále neboli vrátené.

Odporca 1./ vo svojej výpovedi na pojednávaní požiadal o povolenie splácať žalovanú sumu v 100 eur mesačných splátkach. Oni ako trojčlenná rodina poberajú dávky v hmotnej núdzi vo výške 249 eur, z toho platia elektrinu 42 eur, vodu 20 eur. Žijú v rodinnom dome, ktorý patrí jemu a odporkyni 1./ Aj stavebný úver, ktorý zobrali, použili na kúpu a rekonštrukciu tohto domu. Mali vyživovaciu povinnosť ku I. R., ale ten je už plnoletý. Je pravdou, že mali naposledy určenú dávku v hmotnej núdzi vo výške 312,70 eur, ale z dôvodu, že odporkyňa 2./ robila na aktivačné práce. Oni splácajú Prvej stavebnej sporiteľni úver vo výške 32 eur doposiaľ, uvedený úver im končí v novembri 2016. JUDr. Thótovej - súdnej exekútorke mesačne uhrádzajú 50 eur, ešte tam treba zaplatiť zostatok, ktorý im končí v septembri roku 2016, jedná sa leasing na auto.

Odporkyňa 2./ uviedla, že konca júna 2015 pracovala na aktivačné práce v Obci Liptovská Porúbka. Žalovanú sumu by chceli splácať v 100 eur mesačných splátkach s tým, že akonáhle im v septembri roku 2016 skončí splátka súdnej exekútorke, súd môže navýšiť splátku na 150 eur.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise a to s kópiou Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 08. 10. 2009, s Odstúpením od zmluvy zo dňa 26. 05. 2014 (č.l. 13 spisu), so Všeobecnými podmienkami pre stavebné sporenie pre fyzické osoby (č.l. 11 a nasl. spisu), s obsahom ostatných listín založených v spise.

Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd zistil tento skutkový a právny stav:

Súd mal preukázané, že medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom 1./, 2./ ako dlžníkmi bola dňa 08. 10. 2009 uzatvorená Zmluva o medziúvere a stavebnom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie medziúveru pod číslom XXXXXXXX X XX vo výške 14.500 eur, s tým, že po pridelení cieľovej sumy Zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok sa mimoriadny medziúver zúčtuje zmení na stavebný úver pod číslom XXXXXXXX X XX vo výške 8.700 eur. Dlžníci sa zaviazali pravidelne mesačne na účet zmluvy o stavebnom sporení poukazovať vklad vo výške 31,90 eur. Výška úrokovej sadzby bola dojednaná na 2 % ročne a výška úrokovej sadzby mimoriadneho medziúveru na 6,49 % ročne. Výška úrokovej sadzby stavebného úveru bola dojednaná na 4,70 % ročne, ktorý sa dlžníci zaviazali splácať pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 110,32 eur a pravidelnými mesačnými platbami poisťného vo výške 5,80 eur a jednou platbou vo výške 116,12 eur. Nakoľko si odporcovia 1./, 2./ porušili svoje zmluvné povinnosti splácať splátky medziúveru riadne a včas, listom zo dňa 26. 05. 2014 navrhovateľ odstúpil od Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX a Zmluvy o medziúvere č. XXXXXXXX X XX. Od 01. 12. 2014 bola odporcom 1./ a 2./ priznaná pomoc v hmotnej núdzi vo výške 312,70 eur mesačne (rozhodnutie na č.l. 53 spisu). Podľa vyjadrení odporcov 1./ a 2./, od júla 2015 poberajú ako trojčlenná rodina dávky v hmotnej núdzi vo výške 249 eur. Odporcovia 1./, 2./ mesačne splácajú elektriku 42 eur, vodu 20 eur, úver vo výške 32 eur Prvej stavebnej sporiteľni a súdnej exekútorke JUDr. Thótovej 50 eur.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 1 Zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení účelom stavebného sporenia je financovanie bytových potrieb a potrieb súvisiacich s bývaním na území Slovenskej republiky (ďalej len "stavebný účel") uvedených v § 11 ods. 1 z účelovo vytvorených finančných prostriedkov vo fonde stavebného sporenia.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, účinného do 31. 01. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba K. J. S. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd žalobe v časti uvedenej vo výrokovej časti tohto rozsudku vyhovel, keď mal v tejto časti za preukázanú jej dôvodnosť. Súd mal preukázané, že medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom 1./, 2./ ako dlžníkmi bola dňa 08. 10. 2009 uzatvorená Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva o úvere bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľmi, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Uvedená zmluva má

jednoznačne spotrebiteľský charakter, preto sa na ňu vzťahujú normy spotrebiteľského práva, keďže ju uzatvorili odporcovia 1./, 2./ ako spotrebiteľia, ktorí nekonali v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podanou žalobou sa navrhovateľ domáha zaplataenia istiny 14.094,39 eur, v ktorej časti rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/205/2014-46 zo dňa 18. 12. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 10Co/185/2015-67 zo dňa 30. 09. 2015, ako aj v časti čo do priznania zákonných úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12.881,03 eur (namiesto uplatnených 14.094,39 eur) od 03. 06. 2014) nadobudol právoplatnosť. Predmetom konania tak ostalo zaplataenie zmluvného úroku za úver vo výške 6,49 % ročne zo sumy 12.881,03 eur od 03. 06. 2014 do zaplataenia, zaplataenie zákonných úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.213,36 eur od 03. 06. 2014 do zaplataenia, ako aj povolenia súdom priznanú sumu a trovy konania splácať v splátkach.

Pokiaľ sa týka navrhovateľom uplatnených úrokov za úver po odstúpení od zmluvy súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom: Nakoľko si odporcovia 1./ a 2./ porušili svoje zmluvné povinnosti a medziúver prestali riadne a včas splácať, listom zo dňa 26. 05. 2014 navrhovateľ odstúpil od úverovej zmluvy a vyzval odporcu 1./ a 2./ na vrátenie zostatku úveru v lehote do 7 dní. Podľa názoru súdu zmluvné úroky sú splatné spolu s istinou a doba ich splatnosti sa zhoduje s dobou splatnosti úveru v zmysle § 503 Obchodného zákonníka. Argument navrhovateľa, že má nárok na priznanie úrokov až do úplného zaplataenia poskytnutých úverových prostriedkov v zmysle § 497 Obchodného zákonníka považuje súd za nedôvodný. Úrok z úveru je cenou za úver. Úrok z úveru bol v Zmluve o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere dojednaný určite a zrozumiteľne. Jeho výška v priebehu súdneho konania nebola namietaná. Pokiaľ však ide o dojednanie článku VII bod 6 zmluvy, nejedná sa už o cenu predmetu plnenia a takéto dojednanie predstavuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa. Uvedené zmluvné dojednanie nebolo individuálne, ale vopred navrhnuté navrhovateľom a odporcovia neboli schopní jeho podstatu ovplyvniť. Na takéto závery poukazujú aj viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Žiline napr. sp. zn. 5Co/476/2015, 7Co/334/2015, 9Co/340/2015.

V zmysle rozsudku Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014 splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojim právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom

veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (pozri ďalej). Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. Alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania, náklady spojené s ich uplatnením. Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník nepripúšťajú možnosť platiť úroky z omeškania zo zmluvných úrokov. Inak povedané zmluvné úroky sa nestávajú súčasťou istiny, takže sa už sami ďalej neúčročia (neprichádza totiž do úvahy branie úrokov z úrokov - anatocizmus), nie je možné však vylúčiť, aby sa účastníci dohodli na tom, že zmluvné úroky budú tvoriť súčasť istiny (v takom prípade sa však úročí istina, nie príslušenstvo pohľadávky. Z týchto dôvodov súd pokiaľ sa navrhovateľ domáhal zaplataenia úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.213,36 eur (predstavujúce vyčíslené úroky a poplatky) do zaplataenia ako nedôvodný zamietol. Tzv. čistú istinu predstavuje suma 12.881,03 eur.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. súd povolil odporcom 1./, 2./ splácať navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 14.094,39 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12.881,03 eur od 03. 06. 2014 do zaplataenia povinnosť na zaplataenie ktorá bola odporcom 1./, 2./ uložená rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/250/2014-46 zo dňa 18. 12. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 10Co/185/2015-67 zo dňa 30. 09. 2015, a to v 100 eur mesačných splátkach, počnúc od 01. 10. 2016 v 150 eur mesačných splátkach, keďže k tomuto obdobiu odporcom 1./, 2./ odpadne splátka súdnej exekútorke vo výške 50 eur mesačne a počnúc od 01. 01. 2017 v 180 eur mesačných splátkach, ku ktorému dňu odporcovia 1./, 2./ už budú mať uhradený ďalší úver voči navrhovateľovi vo výške 32 eur mesačne. Súd zohľadnil nepriaznivú sociálnu situáciu na strane odporcov 1./, 2./, ktorí sú riešení dávkou v hmotnej núdzi v súčasnej dobe vo výške 249 eur mesačne. Súd vychádzal z osobných, majetkových pomerov odporcov, aj z konkrétnych okolností prípadu a dospel k záveru, že takto stanovenými výškami splátok nedôjde k neúmernému zvyhodneniu dlžníka na úkor veriteľa.

O trovách konania si súd vyhradil rozhodnúť samostatným uznesením v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.